

28.9.2012

KOMUNIKAT DLA POSŁÓW

Przedmiot: Petycja 1269/2011, którą złożył Jürgen Köhler (Niemcy) w sprawie luk prawnych w przepisach dotyczących opóźnienia dostarczenia bagażu zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 889/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych

1. Streszczenie petycji

Składający petycję zwraca uwagę na problemy, które występują w związku z wypłatą odszkodowań za opóźnienie dostarczenia bagażu, kiedy przewoźnicy lotniczy odmawiają zwrotu oryginalnych pokwitowań. Wielu podróżnych posiada prywatne ubezpieczenie, które jest bardziej kompleksowe niż to, które przewoźnicy lotniczy mają obowiązek zapewnić zainteresowanym osobom na mocy rozporządzenia (WE) nr 889/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych. Aby otrzymać różnicę między kwotą ubezpieczenia prywatnego a kwotą ubezpieczenia wypłaconą przez przewoźnika lotniczego, należy przedstawić towarzystwom ubezpieczeniowym oryginalne potwierdzenia wpłat, których ubezpieczony musiał dokonać. Potwierdzenia te ubezpieczony musi w pierwszej kolejności dostarczyć do biura odszkodowań przewoźnika lotniczego. Składający petycję kwestionuje zgodność z prawem przetrzymywania przez przewoźnika lotniczego oryginalnych dowodów wpłat i zwraca się do Parlamentu Europejskiego o zbadanie, czy taki stan rzeczy jest zgodny z duchem wspomnianego rozporządzenia oraz z unijnymi zasadami ochrony konsumentów.

2. Dopuszczalność

Petycja uznana została za dopuszczalną dnia 5 marca 2012 r. Zwrócono się do Komisji o przekazanie informacji (art. 202 ust. 6 Regulaminu).

3. Odpowiedź Komisji otrzymana dnia 28 września 2012 r.

Rozporządzenie (WE) nr 889/2002 określa podstawę odpowiedzialności przewoźnika w przypadku zagubienia lub opóźnienia dostarczenia bagażu, nie ustanawia jednak standardowej procedury uznawania roszczeń. Z tego względu procedury, łącznie z wymogami dostarczenia oryginalnych dowodów wpłat, będą różniły się od siebie w zależności od przewoźnika.

Procedury te muszą być jednak zgodne z unijnymi przepisami ochrony konsumentów, w tym dyrektywy w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (UCT)¹ i dyrektywy w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych (UCP)², a także z obowiązującym prawem krajowym dotyczącym postępowań przed sądem i środków dowodowych.

Dyrektywa w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych, której przepisy zabraniają przedsiębiorstwom handlowym stosowania wobec konsumentów wprowadzających w błąd lub agresywnych praktyk, nakłada na przedsiębiorstwa obowiązek prowadzenia działalności z zachowaniem staranności zawodowej i zakazuje przekazywania fałszywych, niezgodnych z prawdą lub niepełnych informacji w szeroko pojętych relacjach z klientem, w tym podczas świadczenia usług posprzedażnych i w procedurze reklamacyjnej. Ponadto w przypadku zaproszeń do dokonania zakupu, dyrektywa nakłada na przedsiębiorstwa handlowe obowiązek przekazywania takich informacji z odpowiednim wyprzedzeniem w jasny i zrozumiały sposób.

Dyrektywa w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich przewiduje, że warunki umowy powinny być spisane prostym i zrozumiałym językiem, a warunek umowy powodujący znaczącą nierównowagę między stronami ze szkodą dla konsumenta uznaje się za nieuczciwy i jako taki nie jest on wiążący.

Odnosnie do szkodliwych praktyk o charakterze transgranicznym, nieuczciwe praktyki handlowe i nieuczciwe warunki w umowach wchodzą w zakres kompetencji ogólnounijnej sieci egzekwowania praw utworzonej na mocy rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów³. Na mocy rozporządzenia ustanowiono sieć organów nadzorujących egzekwowanie praw i nadano im uprawnienia do wykrywania, badania i przerywania szkodliwych praktyk.

Wniosek

Komisja radzi składającemu petycję powiadomienie właściwych organów krajowych, jeżeli sądzi on, że jakiegokolwiek praktyki handlowe przewoźnika lotniczego naruszają przepisy ustawodawstwa dotyczącego nieuczciwych praktyk handlowych lub nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich. Wykaz organów krajowych właściwych dla spraw konsumenckich można znaleźć pod podanym niżej adresem internetowym: [http://ec.europa.eu/consumers/empowerment/cons_networks_en.htm].

W przypadku naruszenia przepisów ustawodawstwa UE w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych i nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, władze krajowe mogą

¹ Dz.U. L 095 z dnia 21.4.1993, s. 29.

² Dz.U. L 149 z dnia 11.6.2005, s. 22.

³ Dz.U. L 364 z dnia 9.12.2004, s. 1.

podjąć decyzję o współpracy w ramach sieci współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów utworzonej na mocy rozporządzenia (WE) nr 2006/2204.